

Càntut

Cançons de tradició oral

La puntaire

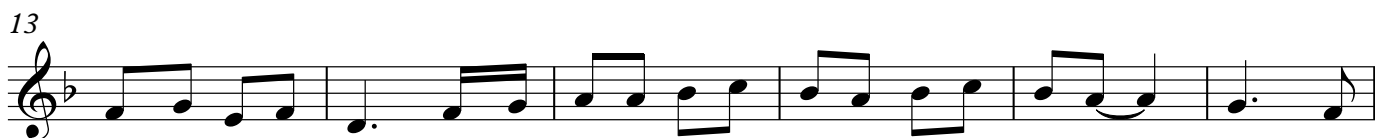
Josep Prat i Guardiola, "Samarra", Beget

1. Per - què (?) el teu a - mor, quan cert jon mon ai - ma - dro d'A - renys par - ti - a, ___ i o - fe -
anys mon ai - ma - dor va tor - nar, pe - rò el tre - sor sol no ve - ni - a; ___ i amb la
ma - re jo ho fa - ré, la cis - te - lla guar - ni - ré, de cor me'n so bra. ___ Tinc de o

7
gant els meus tur - ments, vaig creu - re con - fia - da - ment que tor - na - ri - a. ___ I en di -
fi - lla (d) el po - ten - tat i a Cu - ba n'è - ra ca - sat, qui - na fal - si - a. ___ Oh, cert
fe - gar mes fa - tics, haig de fer pun - tes pels rics per - què sóc po - bra. ___ Tre - ba -

13
gué, a - bans de mar - xar: "Molt pron - te em vo - ràs tor - nar, vaig a L'Ha - va - na. ___ Vaig en
di - a, quin so - frir, i a ma ca - sa va ve - nir la se - va es - po - sa. ___ "La fi -
llant sen - se re - pòs, vaig fent pun - tes i en - tre - dós, pen - so en la ma - re. ___ I quan

19
bus - ca d'un tre - sor, per a do - nar - te, mon cor, la vi - da u - fa - na." Més, es -
lla qu(e) ha de ve - nir, la cis - te - lla ha de guar - nir, ben pri - mo - ro - sa." "Im - pos
al - gú em diu: "Què fas?" Dic amb veu fre - da cum glaç: "Faig la mor - ta - lla." I a - ra em

25
sent - ne lluny d'a - quí, pron - te ol - vi - dà de mi. Pas - so el do - lor d'ol - vi - da - da tot fent
si - ble", li vaig dir, més des - prés vaig (a) ce - dir.
ma - ta el des - con - sol, i fe - ri - da es - tic de mort.

33
pun - ta i al coi - xí. De les do - nes el des - tí, quan es - ti - men és plo - rar,

41
d'al - tres do - nes el des - tí, quan es - ti - men és plo - rar. 1. 2.
2. I al(s) tres
3. Per la